

U Z N E S E N I E

Najvyšší soud Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj, na neverejnom zasadnutí konanom 1. augusta 2017 vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia týkajúceho sa **Z. M.**, v cudzine odsúdenej za prečin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. d/, ods. 2 českého Trestného zákonníka a v spore o príslušnosť medzi Krajským súdom v Trnave a Okresným súdom Galanta takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Ntc/3/2017, z 9. marca 2017.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 5Ntc/3/2017, z 9. marca 2017 rozhodol podľa § 10 ods. 1 zákona č. 533/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia nespojená s odňatím slobody alebo probačné opatrenie na účely dohľadu v Európskej únii (ďalej len zákon č. 533/2011 Z. z.) o tom, že neuznal svoju príslušnosť a vec „postúpil“ Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie sporu o príslušnosť.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „S postúpením veci krajský súd nesúhlasí, nakoľko z obsahu žiadosti Okresného súdu Chomutov, ktorá bola adresovaná Okresnému súdu Galanta je zrejmé, že súd štátu pôvodu (Okresný súd Chomutov so sídlom v Českej republike) žiada, aby súd vykonávajúceho štátu (Okresný súd Galanta so sídlom v Slovenskej republike) uznal trestný rozkaz, ktorým bol odsúdenej Z. M. uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu. Krajský súd v Trnave v tejto súvislosti konštatuje, že zo znenia § 518 ods. 2 Trestného poriadku, na ktorý pri postúpení veci

poukázal Okresný súd Galanta vyplýva, že krajské sudy sú príslušné na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzích rozhodnutí, ktorými bol uložený podmienený trest odňatia slobody len v prípade, ak takého rozhodnutie vydal súd štátu, ktorý nie je členským štátom Európskej únie. Nakoľko v predmetnej trestnej veci sa však má rozhodnúť o uznaní a vykonaní rozhodnutia, ktoré bolo vydané súdom členského štátu Európskej únie (Česká republika), je potrebné postupovať podľa zákona č. 533/2011 Z. z.; pričom z § 10 ods. 1 zákona č. 533/2011 Z. z. jednoznačne vyplýva, že na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia vydaného justičným orgánom členského štátu Európskej únie, ktorým bolo rozhodnuté o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody spojeného s obmedzením osobnej slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu, je príslušný okresný súd. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je Krajský súd v Trnave toho názoru, že vecne a miestne príslušným na prejednanie predmetnej žiadosti Okresného súdu Chomutov je Okresný súd Galanta.“

Najvyšší súd preskúmal označené uznesenie krajského súdu i procesný postup v predloženom spise a zistil, že uznesenie Krajského súdu v Trnave je nadbytočné a neopodstatnené.

Krajský súd predložil vec Z. M. najvyššiemu súdu na rozhodnutie sporu o príslušnosť, ktorý mal vzniknúť medzi Okresným súdom Galanta a Krajským súdom v Trnave.

Z predloženého spisu vyplýva, že obsahom konania je rozhodnutie o uznaní a výkone resp. o odmietnutí uznania trestného rozkazu Okresného súdu Chomutov v Českej republike, č. j. 29T/130/2016, z 27. júna 2016 (č. l. 13) a to podľa zákona č. 533/2011 Z. z., pretože odsúdenej Z. M. bol označeným trestným rozkazom uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pričom jeho výkon bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 2 roky za súčasného uloženia dohľadu. Menovanej bol uložený aj trest zákazu pobytu vo výmere 4 roky v obvode pôsobnosti Okresného súdu Chomutov, Česká republika.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 533/2011 Z. z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia vydaného justičným orgánom štátu pôvodu je príslušný **okresný súd**, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt. Z. M. má obvyklý pobyt v S., okres G., a teda v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 533/2011 Z. z. príslušným na konanie je Okresný súd Galanta.

Najvyšší súd si v celom rozsahu osvojil dôvody neuznania svojej príslušnosti uvedené v odôvodnení uznesenia krajského súdu ako naprosto správne a preto na ne odkazuje. Je však potrebné poznamenať, že krajský súd nemal rozhodovať uznesením, ale predseda senátu mal vec pripísať na ďalšie konanie Okresnému súdu Galanta z nasledovných dôvodov.

Predmetná vec sa dostala do dispozície krajského súdu na základe **přípisu vyššieho súdneho úradníka** Okresného súdu Galanta (č. l. 1), ktorý v zmysle § 518 ods. 2 Trestného poriadku postúpil vec Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie !!!

Takýto postup vyššieho súdneho úradníka preukazuje jeho nevedomosť o existencii zákona č. 533/2011 Z. z. a neznalosť procesného postupu pri **postúpení veci** inému miestne príslušnému súdu.

Tu najvyšší súd odkazuje na ustanovenie § 10 ods. 3 zákona č. 533/2011 Z. z., podľa ktorého *ak je rozhodnutie a osvedčenie doručené justičným orgánom štátu pôvodu súdu, ktorý nie je príslušný na jeho uznanie a výkon, súd postúpi vec bezodkladne súdu príslušnému podľa odseku 1, o čom informuje justičný orgán štátu pôvodu. Ak nie je založená právomoc slovenských súdov na uznanie a výkon rozhodnutia podľa tohto zákona, súd vráti rozhodnutie s osvedčením justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia.* Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia v spojení s ods. 1 § 10 zákona č. 533/2011 Z. z., podľa ktorého príslušným na konanie je vždy okresný súd a nie krajský súd, vyplýva, že meniť možno len miestnu príslušnosť (nie vecnú). Tu nejde o uznanie rozhodnutia nečlenského štátu Európskej únie – kedy by sa postupovalo podľa § 518 ods. 2 Trestného poriadku s ohľadom na § 22 zákona č. 533/2011 Z. z., podľa ktorého ..., ak tento zákon neustanovuje inak na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Česká republika je členským štátom Európskej únie, a preto ak by chcel Okresný súd Galanta postúpiť vec inému súdu (len inému okresnému súdu), musel by konať podľa § 10 ods. 3 zákona č. 533/2011 Z. z., a per analogiam (v zmysle § 22 tohto zákona) podľa § 241 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, resp. podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku.

Postup podľa označených ustanovení má svoje zákonné predpoklady, medzi ktoré patrí vydanie **uznesenia o postúpení veci**. Štvorriadkový prípis vyššieho súdneho úradníka o „postúpení veci“ napísaný dokonca podľa nesprávneho zákona nemôže už pre svoju

nekompetentnosť a najmä pre zákonnú nenáležitnosť vyvolať **rozhodovaciú právomoc** vecne nepríslušného krajského súdu, pretože rozhodnutie (uznesenie) krajského súdu o neuznaní svojej príslušnosti vždy môže nasledovať až po vydaní uznesenia o postúpení veci súdom, ktorý sa domnieva, že príslušným nie je.

Preto krajský súd nemal a ani nemohol na základe zmätočného prípisu rozhodovať, ale vec mal predseda senátu s náležitým vysvetlením vrátiť okresnému súdu jednoduchým prípisom.

Keďže neexistoval zákonný predpoklad na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, potom bolo nevyhnuté zrušiť jeho uznesenie ako neopodstatnené. Preto rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 1. augusta 2017

JUDr. Martin B a r g e l, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová